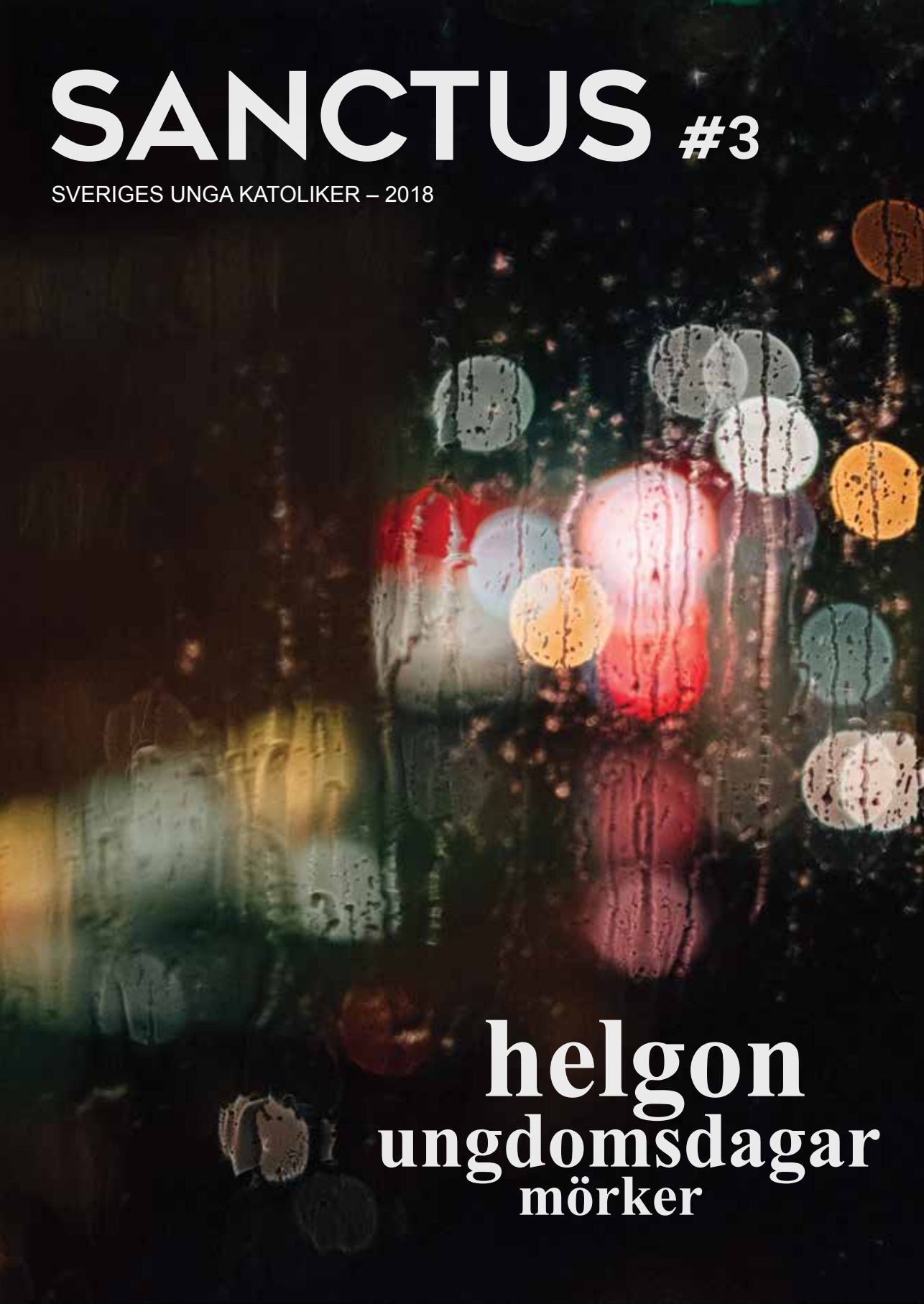

SANCTUS #3

SVERIGES UNGA KATOLIKER – 2018

helgon
ungdomsdagar
mörker

#3.2018

SANCTUS

REDAKTÖR OCH LAYOUT

Christian Molina

KONTAKT

tidningarna@suk.se

SKRIBENTER

Christian Molina

Alexander Kegel

Sofia Engstrand Polastri

Bénédicte Cedergren

Petri Nordin

Gabriela Knezevic

Morgan Elworth

Witold Mlotkowski

ANSVARIG UTGIVARE

Marcus Grunditz

TRYCK

Norra Skånes Offset AB

ISSN 0346-1998

SUK

Johannes Paulus IIs

pastoralcentrum, SUK

Box 2150

103 14 Stockholm

BESÖKSADRESS

Brunnsgränd 4

111 30 Stockholm

TELEFON

08-505 57 690

WWW.SUK.SE

Att tjäna Gud

Vissa av oss drömmer om stordåd. Andra drömmer om ett lugnt, tillbakadraget liv. Oavsett vilken av dessa kategorier vi tillhör, eller om vi hamnar någonstans mitt emellan, så vill vi alla bli lyckliga.

Som ung i dagens samhälle kan vägen till denna lycka tyckas svår att finna – det finns så många val att göra. Vilken utbildning ska jag gå? Vad ska jag jobba med? Ska jag gifta mig? Ska jag bli präst, munk, eller nunna?

Men oavsett vilken utbildning vi väljer, vilket jobb vi får, om vi gifter oss, lever ensamma, eller viger vårt liv i kyrkans tjänst så är det inte dessa saker i sig som gör oss lyckliga. Det som gör oss lyckliga, är om vi följer Guds plan för vårt liv. Gud har skapat varenda en av oss, han älskar varenda en av oss, och han vill att vi ska bli lyckliga. Om vi då ska bli lyckliga, så är det av yttersta vikt att vi försöker utröna vad Gud kallar oss till. Ofta vill vi flera olika saker, men det finns alltid något som vi längtar efter djupast – och det är gemenskapen med Gud, och att tjäna honom.

Vi behöver ha tid att utröna vår kallelse: tid i tystnad, tid i samtal med både Gud, andlig vägledare, och vänner. Sen gäller det att våga ta steget!

Det är mycket lättare att leva ett trevligt, bekvämt liv, där man inte har behövt ta steget fullt ut och lita på att Gud vet bäst. Men när vi hittat vår plats, när vi insett vad Gud kallar oss till, på vilket sätt han vill att vi tjänar honom, och vågar ta steget – först då kan vi bli lyckliga! Vissa av oss drömmer om stordåd. Andra drömmer om ett lugnt tillbakadraget liv.

Oavsett vilken av dessa kategorier vi tillhör, så blir vi lyckliga genom att tjäna Gud, och göra hans vilja. Och oavsett vilken av dessa kategorier vi tillhör, så måste vi utröna vår kallelse, och på allvar pröva också om vi är kallade till att tjäna kyrkan på ett speciellt sätt, som nunna, munk eller präst.

För egen del visade mig Gud att jag inte var kallad till prästämbetet, utan att jag var kallad att leva som gift man, och tjäna Gud och kyrkan på andra sätt. Jag tjänar honom som kyrkomusiker i mässan, och nu har jag tillträtt tjänsten som Kanslichef på SUK. Det är att tjäna Gud och kyrkan på ett ganska konkret sätt, men allt vi gör, kan vi göra till Guds ära – och på köpet kan vi bli lyckliga.

Alexander Kegel,
Kanslichef

I DETTA NUMMER

6

ST. JOSEMARIA ESCRIVA

8

DEN HELIGE KRISTOFFER

10

HELIGE BENEDIKTUS

12

MARIA GORETTI

14

MÖRKER

18

SUD

22

NÅGRA ORD
FRÅN PRÄSTEN

24

SANTA EULÀRIA
I PALMA DE MALLORCA

26

MELLANMÅL

28

PÅ GÅNG

ST. JOSEMARIA ESCRIVA

VARDAGENS HELGON

Den 9:e januari 1902 föddes en liten pojke i Huesca i Spanien. 100 år senare helgonförklaras han av påven Johannes Paulus II. I dag känner vi honom främst som vardagslivets helgon.

Pojken hette Josemaría Escriva och föddes in i en djupt religiös katolsk familj. Medan han ännu var liten dog tre av Josemarías fem syskon. När Josemaría bara var två år gammal blev han så sjuk att läkarna sa att han inte skulle överleva natten, men hans mor vägrade att acceptera detta och bad och bad om att Gud skulle hela hennes son, och han överlevde.

1915 gick hans fars företag i konkurs och familjen flyttade till staden Logrona, där Josemaría för första gången upptäcker att Gud kallar honom till något mer. Han såg fotspår i snön som tillhörde en munk i stan. Det slog Josemaría att om någon annan kan offra så mycket för kärleken till Gud borde väl han också kunna offra något. Då såg han sin kallelse till präst som han följde och gick in i seminariet i staden där han bodde.

Den 28 mars 1925 vigdes Josemaría Escriva till präst och två år senare flyttade han till Madrid för att doktorera i juridik. Det var i Madrid den 2 oktober som Gud visade honom att han skulle grunda Opus Dei.

Det finns många olika delar inom Opus Dei anda man skulle kunna nämna och jag skulle vilja skriva långa texter om varenda del. Dock ska jag bara nämna några av de mest väsentliga i den här texten.

Att helga arbetet är den mest väsentliga delen i Opus Dei anda. Vi kan i vårt arbete möta Jesus och vara ett ljus var vi än är. Att helga arbetet innebär att vi alltid ska göra det bästa i den uppgift vi har, för Gud och också för dem vi jobbar med. Arbetet ska vara en plats där vi kan evangelisera genom att alltid göra det ordentligt för andras skull och Gud så att de kan se att man alltid har med sig Herren och gör allt för att ära Honom.

Något annat som är viktigt är det inre livet.. Alltså att ha en helt egen, personlig relation med Kristus. Där du varje dag

går i mässan, håller personlig bön och pratar med honom. Det handlar om att försöka efterlikna Jesus Kristus varje dag, i allt vi gör. Och det går bara om man har en personlig relation till Gud, där man pratar med Honom och har med Herren i allt vårt liv.

Vad innebär det egentligen att bli helgon genom vår vardag? Måste vi göra stora heroiska insatser varje dag? Måste vi förändra världen genom politiskt engagemang eller spendera resten av vårt liv i ett kontemplativt kloster för att bli helgon?

Nej, det innebär att vi, genom alla små uppgifter vi gör under vår dag, kan bli helgon. Det är alla de små saker vi genomför och säger som antingen kan fördärva oss eller Helga oss. Alla de uppgifter vi finner jobbiga och som tar emot att genomföra kan vi offra till Gud. Gör alla dessa saker för att du älskar Honom, Han som offrat hela sitt liv för vi skulle få frälsning.

Det spelar ingen roll om man är politiker, hemmafru, lärare

eller präst. Alla kan bli helgon genom att varje dag följa Guds vilja och ära vår Herre i allt vi gör.

“Det är mitt i de mest materiella tingen på jorden där vi skall helga oss, genom att tjäna Gud och alla människor” - Josemaría Escrivá

Jag har växt upp med Opus dei. Mina syskon och jag har gått dit ända sen vi var små tillsammans med mina föräldrar. Jag tackar både Opus dei och mina föräldrar för den utbildning och kunskap om vår tro och kyrka som jag har fått under min uppväxt. Jag har lärt mig så mycket genom dem

i Opus Dei och jag har fortfarande så mycket kvar att lära av dem. Jag vet att de alltid gör sitt bästa för att ta med Gud i allt de gör och att de gör allt av kärlek för Jesus Kristus, vår frälsare och kung, och för de människor runt omkring dem. Jag ser så mycket upp till det sättet att leva.

Att bli helgon genom vår vardag är något jag tror vi alla faktiskt måste lära oss är möjligt. Vi behöver inte alla vara nunnor eller präster för att kunna bli helgon. Vi alla, stora som små, är kallade av Gud till att bli helgon, och genom vår vardag, vårt familjeliv, vårt arbete, våra vänner och allt som ingår i ett vardagsliv kan vi

uppnå det.

Helige Josemaría, jag ber om din förbön och hjälp att ta med mig Jesus varje dag och i varje stund i mitt liv. Hjälp mig att följa Guds plan för mitt liv. Jag behöver Jesus i mitt liv för att leva ett liv där jag ärar Herren och helgar mig genom min vardag. Herre, jag vill ge dig och offra varenda stund i mitt liv till dig. Var med mig i min väg till helighet.

Amen.

Sofia Engstrand Polastri

DEN HELIGE KRISTOFFER

VÄGFARARNAS HELGON

Varje söndagsmorgon när vi åker bil till kyrkan inleder pappa bilresan med en bön till den lilla figuren på silvermedaljongen som hänger på bilnyckeln. Helige Kristoffer, bed för oss.

Den helige Kristoffer beskrivs ofta som en av Katolska Kyrkans mest gåtfulla figurer, till och med så pass gåtfull att man inte är riktigt säker på hans verkliga namn eller om han ens har funnits på riktigt. Enligt en medeltida samling av helgonlegender sammanställd av Jacobus de Voragine (den dåvarande biskopen i Genua) år 1260, kallad *Legenda aurea*, levde en gång på 300-talet en storvuxen och skräckinjagande man vid namn Reprobis (även kallad för Offerus) som beskrivs vara son till en kung.

Han fick en dag för sig att han ville tjäna den mäktigaste kungen i världen och tog därför tjänst hos kungen som ansågs vara den mäktigaste av alla, kungen i Kanaan. Men då han upptäckte att kungen var rädd för djävulen drog han slutsatsen att djävulen var ännu mäktigare, och begav sig på

jakt efter djävulen för att tjäna honom. Reprobis korsade väg med ett gäng marodörer vars ledare sade sig vara djävulen, så han bestämde sig för att följa och tjäna gängets ledare. Men när Reprobis sedan upptäckte att hans nya ledare var rädd för Kristus, förstod han att Kristus var ännu mäktigare och beslöt sig för att tjäna denne i stället.

På vägen mötte Reprobis en eremit som han frågade om vägledning och råd för att hitta Kristus. Eremiten föreslog bönen och fasta men Reprobis svarade att han på grund av sin storlek inte kunde förmå sig att fasta och att han inte heller visste hur man bad. Eremiten sade då åt honom att tjäna folket genom att hjälpa resande att ta sig över en flod som låg i närheten eftersom ingen lyckades ta sig över den levande, och lovade Reprobis att hans gärningar skulle glädja Kristus.

En dag kom ett litet barn och bad om att få hjälp att ta sig över floden. Reprobis lyfte upp barnet på sina axlar och började gå över floden. Men för varje steg Reprobis tog blev barnet tyngre och till slut var barnet så tungt att Re-

bropis blev rädd för att han skulle drunkna. När han väl kommit över floden sade han: "Du har satt mitt liv i stor fara. Jag tror inte att världen skulle vara tyngre om jag så bar den på mina axlar." Barnet svarade: "Kristoffer, du har burit inte bara hela världen på dina axlar utan även Honom som skapade den och bär den." Då öppnades Reprobis ögon och han såg att barnet var Kristus.

Enligt legenden ska barnet därefter ha försvunnit och Reprobis ha konverterat till Kristendomen och döpts av eremiten i namnet Kristoffer, som betyder "Kristusbärare". Enligt legenden besökte sedan Kristoffer staden Lycia för att hjälpa de kristna som förföljdes för deras tro och som dog som martyrer. Eftersom Kristoffer själv vägrade tillbe de romerska gudarna eller offra till kejsaren beordrade kungen i Lycia att Kristoffer skulle dödas. Man tror att Kristoffer ska ha dött där omkring år 250, halshuggen under den romerska kejsaren Decius (249-251) regeringstid. Han firas den 25 juli inom katolska kyrkan. The Museum of Sacred Art i heliga Justines kyrka i staden Rab i Kroatien, säger sig ha i sin ägo

HELGON

den helige Kristoffers kranium bevarat i ett relikskrin.

Att jag alltid har varit ängslig inför resor bidrog till att jag tidigt började lita mycket på den helige Kristoffer, vägfara-
rnas skyddshelgon, och hans förbön. Genom att be om den helige Kristoffers förbön har jag alltid känt mig lite tryggare, lite mindre ängslig, lite mindre ensam på långa resor som jag till en början aldrig trodde att jag skulle klara av. På senare tider har jag dessutom kommit till insikten att vi inte behöver vara ute på resande fot för att be om

den helige Kristoffers förbön. Vi är ju trots allt alla pilgrimer här på jorden, ständigt på väg. Vårt gemensamma mål och "slutdestination" är detsamma, det är himlen, och fram tills att vi en dag når dit vandrar vi alla på livets oförutsägbara väg. Resan kan ibland vara jobbig, krävande och påfrestande, men vi kan alltid be den helige Kristoffer om hjälp och beskydd på vägen till det slutgiltiga målet.

Den helige Kristoffer är även en påminnelse till oss alla att vi också är kallade till att vara

så kallade "Kristusbärare". Vi är kallade till att bära Kristus på våra axlar över floder som ibland flyter motströms; att bära Kristus i våra hjärtan även när hela världen verkar gå emot oss, och vår tro kan verka som allt för tung att bära på; att bära Kristus, som den helige Kristoffer bar Honom över floden, till de som ännu inte har funnit honom.

Bön till den helige Kristoffer (på engelska):

*Dear Saint Christopher,
protect me today in all my
travels along the road's way.*

*Give your warning sign if
danger is near so that I may
stop while the path is clear.
Be at my window and direct
me through when the vision
blurs from out of the blue.*

*Carry me safely to my
destined place, like you
carried Christ in your close
embrace. Amen.*

Bénédictte Cedergren

HELIGE BENEDIKTUS

Den helige Benediktus är och förblir en andlig pelare i kyrkan i Väst. Hans inflytande på sin samtid var begränsad, men det arv som härleds från honom är svårt att överskatta. Hans andliga strid resulterade i uppgången av en fallen civilisation och att han blev en pelare för kristen spiritualitet.

Benediktus föddes år 480, inte långt efter Romarrikets fall, och dog år 547. I viss mån var han en lärd man, eftersom att han under en tid studerade i Rom innan han begav sig ut i vildmarken för att fly undan världen och dess tomhet, men bevarade alltid en genomgående enkelhet. Det

är just detta, hans flykt från världen, hans asketism och bönen som gjorde honom till den han var: ett ljus för sin nästa och en vägvisare till frälsningen.

Ett genomgående tema hos kristna asketer¹ redan från Ökenfädernas tid på 300-talet är att den som drar sig tillbaka

till ensamheten, eller till klostren, i strävan efter frälsningen inte ska göra det i flykt ifrån något. Därför måste det förklaras vad som egentligen menas med att fly från världen så som Benediktus gjorde. Världen är ett namn för allt som står i vägen mellan människan och Gud. Därför är världen i denna bemärkelse inte i första hand det utanför oss, utan främst det inom oss, i våra hjärtan, som Jesus säger:

Ty från hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, falskt vittnesbörd och hädelse. Sådant orenar människan².

Eftersom att det i städerna är lättare att drabbas av frestelser och distraktioner drog sig de heliga männen och kvinnorna ofta ut i ödemarken för att där i bön arbeta på sina hjärtans renande. Därför sägs det att de flyr från världen och dess tomhet.

Efter att Benediktus i några års tid levt som eremit och både vuxit i helighet och insikt fick han fler och fler följeslagare som till sist ledde till grundandet av 12 kloster. Flertalet under sked-

de omkring honom och han byggde upp sina medbröder. Något senare i hans liv fick han dock en anmärkningsvärd vision som är särskilt värd att nämna.

Visionen skedde en natt på högsta våningen i ett torn vakade och bad vid ett fönster medan alla andra sov. Medan han bad och blickade ut över nattens mörker såg han plötsligt ett flödande ljus från himlen som lyste upp allt, starkare än solen på dagen. I denna vision beskrivs det att han på ett oförklarligt sett såg hela den yttre världen samlad framför sig som i en enda solstråle. Helige Gregorius den store, som inte långt efter Benediktus död skrev om hans liv, förklarar den djupare innebörden av visionen: För den som ser sin Skapare blir hela skapelsen liten. I det inre skådandets ljus, Guds ljus, upphöjdes Benediktus över det jordliga och fick därför hela kosmos sammanfattat framför sig. I hans förening med Gud såg han allt som var mindre än Gud.

I denna bemärkelse var Benediktus en teolog, inte för att han studerade teologi, som vi

ofta definierar en teolog, utan för att han genom sitt leverne fick kunskap om Gud och världen genom en direkt relation med och erfarenhet av Gud. Detta är endast möjligt genom den totala överlåtelsen och föreningen med Gud som gör att vi blir delaktiga i den Gudomliga naturen³.

I detta bär därför Benediktus ett stort vittnesbörd som visar att helighet och förening med Gud är möjligt för alla människor, enkla som lärda. Oavsett om man läser denna uppenbarelse som bokstavlig eller inte består fortfarande poängen med den: Livet i bön och överlåtelse ger människan en kunskap som står utöver de läsbara orden⁴. Kunskapen som det talas om är inte hemlig – den är tillgänglig i Kristus för alla som älskar honom. Detta inre ljus är Kristi ljus i människan. Det finns, inte hos de självgoda, utan hos den som älskar sin nästa och Kristus. Därför bringar individens helgelse helande till sin omgivning och inte endast till sig själv. Benediktus liv är ett lysande exempel på detta.

Petri Nordin

1. Kristna män och kvinnor som genom liv i fasta, återhållsamhet och ständiga bötövningar strävar efter att leva ut Kristi bud.

2. Matteus 15:19-20

3. 2 Petrus 1:4

4. 2 Kor. 12:1-4

MARIA GORETTI

FLICKAN SOM SA NEJ

Maria Goretti föddes den 16 oktober 1890 i Corinaldo i Italien i en fattig lantbrukarfamilj. När hennes far Luigi blev arbetslös 1899 tvingades familjen flytta till Ferriere di Conca, där de kom att dela en gård, "La Cascina Antica", tillsammans med en familj vid namn Serenelli. Året därpå dog Luigi i malaria, och Maria fick då ta hand om hushållet och sina fem syskon för att modern Assunta skulle kunna arbeta och tjäna sitt levebröd. Omständigheterna var knappa, men familjen hyste stor kärlek både till varandra och till Gud.

Den 5 juli 1902 överfölls den elvaåriga Maria brutalt av grannsonen Alessandro Serenelli. Hon skrek åt honom att det han just var i färd med att göra var en dödlig synd som skulle kunna skicka honom till helvetet, och att hon hellre skulle dö än ge vika. Alessandro tog då fram en kniv och högg henne fjorton gånger. Alessandro Serenelli kunde gripas kort efter dådet, och han medgav att han försökt våldta Maria. Eftersom han inte hade fyllt 21 undkom han livstidsstraff

och dömdes istället till 30 års fängelse. Dagen därpå, strax innan Maria dog av sina skador, förlät hon sin mördare och sa att hon ville träffa honom i himlen en dag.

Efter några år i fängelset drömde Alessandro en natt om Maria Goretti och att hon hade förlåtit honom på hennes dödsbädd. Det förändrade hans liv. Då han kom ut från fängelset efter 27 år bad han först Maria Gorettis mor om förlåtelse och sökte sig sedan till ett kapucinkloster där han kom att tillbringa resten av sitt liv i stillsam botgöring. I sitt testamente skriver han:

"När jag ser tillbaka på min barndom, kan jag se att jag tidigt valde fel väg vilket ledde mig till självförstörelse. [...] Det fanns många goda, generösa och tillgivna människor runt omkring mig, men jag brydde mig då inte om dem eftersom en våldsam kraft gjorde mig blind för det goda. När jag var 20 år gammal, begick jag ett passionsbrott. Det ett hemskt minne för mig. Maria Goretti, nu helgonförklarad, var min goda ängel som Herren sänt mig för att

leda mig på den rätta vägen och rädda mig. [...]

Lilla Maria var verkligen mitt ljus, min beskyddare. Med hennes hjälp uppförde jag mig väl i fängelset och försökte leva som en ärlig man när jag efter fängelset accepterades av samhället. Bröderna i kapucinorden välkomnade mig med blid barmhärtighet till sitt kloster som en bror, inte som tjänare. Jag har nu bott bland dem i 24 år och väntar nu på att få möta Gud, att få krama mina kära igen och att vara bredvid min skyddsängel Maria och hennes kära mor Assunta. [...]"

Maria Goretti saligförklarades 1947 och tre år senare, den 24 juni 1950, helgonförklarades hon av påve Pius XII. Hennes mor Assunta och Alessandro Serenelli närvarande på Petersplatsen. Hon var den yngsta någonsin att helgonförklaras, fram till i maj 2017 då påve Franciskus helgonförklarade Fransisco och Jacinta Marto i Fatima. Maria Gorettis relikier vördas i kryptan under basilikan Santa Maria delle Grazie e Santa Maria Goretti i Nettuno. Hon firas den på sin dödsdag, den 6 juli.

Maria Goretti är en inspiration för mig och någon som borde vara en inspiration för oss alla. Maria sa både ja till Gud och Hans vilja, och nej till det världsliga. Vi kan be om att få en tro lika stark som Marias. Hon satte sin familj framför sig själv och tog hand om hennes syskon och hushållet då hennes far dog och hennes mor arbetade om dagarna. Maria är även en kyskhetens förebild och vi

kan alla be om hennes förbön för att lära oss att leva ett mer kyskt liv och inte falla för lusten och begäret.

Dessutom är hon även en förebild för hur vi ska lära oss att förlåta, även de som gjort oss mest illa. I den tid av #metoo som vi lever i tycker jag att alla borde minnas Maria Goretti, brottsoffrens skyddshelgon, som på sin dödsbädd förlät mannen som försökte våldta henne. Att förlåta någon som skadat oss kan vara väldigt svårt, men det kan läka sårerna både hos offret och förövaren och kan till och med leda till omvändelse, det visar Alessandro Serenellis berättelse. Om det är något som jag tycker att alla borde göra, så är det att låta Maria Goretti lära oss att önska himlen för dem som gjort oss illa.

Till dig som vill lära dig mer om Maria finns det en liten bok vid namn "Flickan som sa nej" och en film från 1949 om Maria Gorettis liv och martyrium, Cielo sulla palude.

Bön till den heliga Maria Goretti (på engelska):

Oh Saint Maria Goretti who, strengthened by God's grace, did not hesitate even at the age of 11 to shed your blood and sacrifice life itself to defend your virginal purity, look graciously on the unhappy human race which has strayed far from the path of eternal salvation. Teach us all, and especially youth, with what courage and promptitude we should flee for the love of Jesus anything that could offend Him or stain our souls with sin. Obtain for us from our Lord victory in temptation, comfort in the sorrows of life, and the grace which we earnestly beg of thee (here insert intention), and may we one day enjoy with thee the imperishable glory of Heaven.

Amen.

Bénédictte Cedergren

Sommaren är slut. Vintern är på väg. Under hösten blir det mörkare och kallare. Vintern är en symbol för döden. Sommaren för livet.

Sånt är livet. Vi kan när som helst drabbas av vilket mörker som helst. På ett ögonblick kan allt bli annorlunda. En trafikolycka. Ett cancerbesked. Vi ska tänka på den här risken så pass ofta att vi inte hänger oss åt illusionen om odödlighet. Men inte så ofta att vi grips av panik. Det vore meningslöst. Vi ska lägga framtiden i Guds händer.

Om vi drabbas av mörker så vet vi för det första att Gud tillåter allt. "Det finns en mening med allt som sker" sjöng i min ungdom Trio me' Bumba. Den tron finns i djupet av varje människa.

Men som medmänniska ska man vänta på att den drabbade säger det först. Annars kan det bli empatilöst. Man ska dock aldrig säga motsatsen som jag för länge sedan lärde mig i den lutherska statskyrkans prästutbildning: att Gud "kämpar" mot det onda men inte alltid lyckas.

Som katoliker vet vi ju att Gud aldrig tappat kontrollen.

Meningen med allt är alltid ökad helgelse. Vi är ju kallade att bli helgon. Helgonen visar att det är fullt möjligt att bli helgon med nådens hjälp och egen ansträngning.

När vi drabbas vet vi för det andra att Jesus redan varit där. Den första dekaderna i de smärtsrika mysterierna i rosenkransen tar oss dit. Hans dödsångest ska inte förminskas. Till hans mänskliga natur hörde hans förmåga att lida - som vi. Han vet precis hur det känns. Vi får fatta hans hand. Då håller vi hårt i varandras händer, Jesus och jag.

Och - för det tredje - som lemmar i hans kropp frambär vi vårt lidande med hans på korset. Så är vi med och återlöser världen. Man kan göra det med särskild intention som Lilla Teresa gjorde för missionen.

Så går vi mot vinter. Med Jesus.

Er fader Morgan

MÖRKER

"DEN SOM TROR PÅ MIG,
HAN SKA GÖRA DE GÄRNINGAR
SOM JAG GÖR,
OCH STÖRRE ÄN DESSA SKA HAN GÖRA."

Johannes 14:12

I HELGONENS FOTSPÅR

Katolska skolan, Göteborg | 16.11.2018 - 18.11.2018

Pris: 350:- | Anmälan senast 4.11.2018 via www.suk.se

**FRÅGOR? KONTAKTA TEUTA MUSAJ (073-145 73 56)
ELLER MATEJA BRANKOVIĆ (072-217 21 46)**

STIFTSUNGDOMSDAGARNA I VADSTENA

Första helgen i september samlades katolska ungdomar från hela Sverige för att tillsammans fira Stiftsungsdomsdagarna 2018.

I enighet med traditionen hölls den så kallade "SUD:en" vid Petrus Magni skola i Vadstena där ungdomarna tillsammans kunde njuta av en helg präglad av tro, gemenskap och skratt i överflöd.

Temat för detta år var den, för oss katoliker, trygghetsingivande och glädjande versen "Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud" (*Luk*

1:30). Den satte tonen för helgens workshops, mässor, tillbedjan och andra aktiviteter, både genom sin relevans och sin spegling av den nåd som hölls ut över alla deltagare, volontärer, föreläsare och ordensfolk som närvarade.

Flera av de workshops som hölls hade tunga teman och riktiga tankeställare. Allt ifrån Biskop Saad Hannas vittnesbörd om hans tid i fångenskap, till diakon Björn Håkonssons politiska analys av Marias situation i Bibeln samt av vårt politiska klimat idag. Den intellektuella frukt

som workshoppens bar blev en perfekt avvägning till hjärtats frukt av lek och skoj som följde under kvällarna. Ingen missade Dany Kakos hajdräkt, och inte ett huvud besparades från att fyllas av "Baby Shark"-sången som Claudia Lienert oavbrutet sjöng på med honom. Viktigast av allt är Kristi närvaro och den präglade allt. Kristi närvaro fanns i både det som var tankeställare för oss och de lekar vi hade. Vi kom ihåg Kristus genom daglig bön och Han var fysiskt närvarade under de mässor vi firade och den stund av eukaristisk

tillbe
und

Det
ansil
det
der
då S
och
tank
år fä
Vads
ligar
av t
skrat

edjan som skedde
er fredagskvällen

var **många** nya
kten som njöt av
vackra vädret un-
sensommarhelgen
SUD:en 2018 hölls
hela SUK gläds vid
en på att om något
i möta ännu fler i
stena, under ytter-
e en helg präglad
ro, gemenskap och
i överflöd.

Gabriela Knezevic

SUD 2018

NÅGRA ORD FRÅN P

Kära läsare, hösten är redan med oss. Efter en fantas-tisk sommar kommer regn, vind och mörker. Många av oss är förkylda (som jag), andra vill helst vara kvar i sängen hela dagen (som jag), man är trött hela tiden (som jag) och en del har ingen lust att jobba (som jag). Frågan är, hur vi kan få lite ljus och livskraft i den mörka hösten.

I kyrkan kan du be rosenkrans-bön, särskilt under oktober månad.. Tack vare det kan vi tvinga oss att gå ut, besöka kyrkan och träffa folk. Kom ihåg att gå på ungdom-sträffar. Glöm inte heller Alla Hel-gons Dags oktaven – dagarna från 1 till 8 november, när vi ber särskilt för våra avlidna.

Vad finns det mer att göra?

Skippa solglasögonen för att kunna tillgodogöra dig ljuset. Att träna är också ett bra sätt att förebygga och minska besvär, se till att du får tillräckligt med motion. Gör gärna roliga saker inomhus, Nelli Abdayem från SLUK vill t.ex. starta en salsadanskurs. På sociala medier ser jag SUKare som går på gym. Att röra sig är alltid bra för hälsan.

Om du verkligen tycker att den

här tiden på året är dötrist, använd då tiden till att se över ditt liv. Kontakta en präst eller nunna eller ha en myskväll med dina vänner. Dina känslor är viktiga signaler till dig och genom att reda ut vad de står för, vilka behov som inte är tillgodosedda, så kan du kanske komma på vad du behöver förändra i ditt liv för att må bättre hela året. Det kan vara små eller stora saker.

För mörkrädda personer: även när det är som mörkast finns ljus. Och att även när du känner dig ensam är Någon alltid vid din sida. Jesus säger "Jag är med dig alla dagar". Han säger också "Jag är världens ljus. Den som tror på mig skall inte vandra i mörker, utan ha livets ljus".

Herre Jesus, inför hösten ber jag dig att få känna din närhet. Kom med din värme, ljus och hopp. Kom till mig med din närhet och gemenskap, kom med din frid och fred. Jag behöver dig. Amen

br. Witold Mlotkowski OFM

RÄSTEN

SANTA EULÀLIA I PALMA DE MALLORCA

foto: Christian Molina 2018

foto: Christian Molina 2018

Ett stenkast från den stora katedralen La Sue på Mallorca ligger Santa Eulàlia.

Tillsammans med kyrkorna Sant Miquel, Sant Jaume och Santa Creu, en av de fyra äldsta i Palma.

Den ligger intill ett lummigt litet torg och inger ett lugn mitt i stadspulsen.

Kyrkan uppfördes på 1200-talet och är uppkallad efter Barcelonas skyddshelgon till ära över de kristna erövrare som hade kommit från Katalonien.

Kyrkan byggdes om i nygotisk stil mellan 1894 och 1903 efter jordbävningen som hade träffat Mallorca 1851.

Denna kyrkans imponerande storlek beror på att det på att platsen den står på under 1200-talet var den största socken i Palma. Kapellen i denna kyrka innehåller såväl exempel på den medeltida mallorska stilen och på barocken, till exempel altaret av Saint Bartholomew och Pietà, liksom Saint Eligius.

Passa gärna på att besöka kyrkan om ni är i Palma.

Christian Molina

Quesadilla med o

Ett enkelt och snar

Ät den med ost och skinka eller fyll den med dina favoritingredienser.

Du behöver:

- 2 tortillabröd
- 2 skivor skinka
- 4 skivor ost

Gör så här: Lägg ost och skinka på ett tortillabröd och lägg det andra ovanpå. Stek i medelvarm stekpanna på båda sidor tills osten smälter.

Skär quesadillan i bitar och servera.

Tips! Det funkar även att värma Quesadillan i mikron. Det går ganska fort, ca: 10-15 sekunder.

st och skinka

10 MIN.

bbt mellanmål!

PÅ GÅNG

Välkommen på riksläger med SUK!

16-18 november är det dags för riksläger i Göteborg.

Lägret är öppet för alla i åldrarna 15-28 år.
Lägret hålls på katolska skolan i Göteborg.
Mer information finner ni på sidan 16.

SUK HAR FÅTT NY KANSLIECHF

Alexander Kegel har i dagarna anställts som kanslichef för SUK.

Hej kära SUK:are!

Mitt namn är Alexander Kegel, jag är 29 år gammal och ursprungligen från Göteborg, där jag bodde mina första 21 år i livet. Jag har ett långt förflutet inom SUK: jag åkte på mitt första läger när jag var 13 år, satt under många år i styrelsen för SUK Väst, var 2009 – 2011 förbundsordförande, och huvudledare för resan till VUD:en i Madrid samma år. Sedan dess har jag gift mig (med Claudia som jag träffade på VUD:en i Sydney 2008), fått ett barn som är sex år och ett till som föds i januari, och utbildat mig till kyrkomusiker.

Det är ett stort nöje för mig att komma tillbaka till SUK i en ny roll, och jag ser fram emot att kombinera jobbet som kanslichef med mitt arbete som kyrkomusiker. Jag ser ett stort engagemang bland ungdomarna idag, och det gläder mig mycket att se att tron har en central plats i verksamheten. Som kanslichef kommer jag inte huvudsakligen jobba med själva ungdomsverksamheten, utan de organisatoriska frågorna är mitt huvudområde. Med Guds hjälp ska jag göra allt jag kan för att se till att dessa bitar fungerar, så att kärnverksamheten – att barn och unga stärks i sin katolska tro – ska ges de bästa förutsättningarna.

I Kristus

Alexander Kegel, Kanslichef

Nästa nummer kommer lagom till Jul

**Vill du skriva för Sanctus eller har du
tips på vad vi skall skriva om kan du
mejla oss på tidningarna@suk.se**

POSTTIDNING B

Avsändare:
Johannes Paulus IIs
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

STÖD RIKSFÖRBUNDET
BLI MEDLEM OCH FÅ
SANCTUS
GRATIS!

Som medlem får du dessutom

-RÖSTRÄTT VID SUKS ÅRSMÖTE
-OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING VID SUK-ARRANGEMANG

Bli medlem på www.suk.se